116387

ΑΘΗΝΑ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΦΙΛΟΛΟΓ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Εσωτερικοῦ ἐτησία Δραχμές 25
ἑξάμηνη 15
Ἐξωτερικοῦ Ἀμερικ. Δολ. 2
Λοιπῶν Χωρῶν Γαλλικὰ Φράγγα 15
Ἑξάμηνοι ἀναλόγως

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. Ἔργα ποὺ θέγουν πρόσωπα δὲ δημοσιεύονται.

Ὁποιος θέλει νὰ γράφῃ μὲ ψευδώνυμο ὀφείλει νὰ μᾶς τὸ δηλώσῃ, πληρώνοντας 2 δρ. γιὰ τὴν ἔγκρισή του.

Κι' ὁ Μεντόζα δὲν ἀμφιβάλλει. Τὸ ἔργο ποὺ τὰ χέρια τὸν εἶχαν κάμει δὲν ἦταν δικό του, ἀλλὰ κάποιου ἄλλου.

Καλά, καὶ τίνος λοιπόν;

Τὸ γεγονὸς ἦταν τόσο ἄγαρμπο, ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ τὸ σκεφθῇ. «Μπά!» εἶπε «γιατὶ νὰ πρόχνω τὸ κότι μου ἔτσι; Μπρὸς, τὴ δουλειὰ σας. Λοιπόν: θὰ σχεδιάσω ἕνα κακα οπιότη».

Ἔβγαλε τὸ χαρτί, ἔβαλ' ἕνα ἄλλο, μάζεψε ὅλη του τὴν ἀποφασιστικότη κι' ἄρχιξε.

Ἕνα λεπτὸ ἀργότερα σταμάτησε μὲ μιὰ μικρὴ κραυγὴ θυμοῦ. Ζωγράφιζε τὸ πρόσωπο τοῦ ἴδιου νέου. Εἶχε κιόλα κάμει τὰ μαῦρα βαθουλὰ μάτια, τὴ μακρυὰ μύτη, καὶ τὸ μουστάκι. Κι' ἦταν οἱ ἴδιες «γραμμές.»

Πήδηξ' ἀπάνω κι' ἄρχιξε νὰ βηματίζῃ πάνω καὶ κάτω στὸ δωμάτιο.

Κείνη τὴ στιγμὴ ἡ θύρα ἄνοιξε, καὶ φάνηκε ἡ σπιτονοικοκερὰ του. Εἶχεν ἔρθει νὰ πάρῃ τὸ δίσκο τοῦ καφὲ.

Ὁ Μεντόζα ἦταν τόσο ταραγμένος ποὺ μόλις κατάλαβε τὴν εἴσοδο της, ἂν κι' ἦταν συνειθισμένος νὰ τὴν περιποιεῖται μὲ μεγάλο σεβασμὸ.

Ἕνα ἐπιφώνημα ἔπεσε τὰ μάτια του πρὸς τὴν Κυρία Ἄλλεν. Σκεκόταν δίπλα στὸ τραπέζι κοττάζοντας τὸ χαρτὶ καὶ τὸν ἀνεξήγητο κεῖνο νέο μὲ τὰ μαῦρα μαλλιά.

(Ἀκολουθᾶ)

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΩΜΟΡΦΙΑ

Ὡμορφιὰ! Ναί, ὡμορφιὰ! Ἂς πισωχωρεῖ ἡ δύναμη, τὸ χρῆμα, ἡ λογική, ἡ τάξη, ὁ νοῦς, τὰ νηάτα! Ὡμορφιὰ!

Νὰ τί διαφεντεύει τὴ ζωή μας: ἡ ὡμορφιὰ! Σκορπίστρα τῆς χαρᾶς, μὰ καὶ τοῦ πόνου σά κάθε ἀνθρώπινη ἐνέργεια! Ὡμορφιὰ: νὰ τί ποθεῖ κάθε ὡραιόπαθη ψυχή. Νὰ τί νοιώθει καθένας, νὰ τί μᾶς δείχνει κάθε τι γύρω μα,! Ὡμορφιὰ! Δημιουργήτρα τῶν μεγάλων. Θεὰ ἀψηλὴ, σεβαστὴ! Ἡ πάναγνη Ὡμορφιά. Ὁ νοῦς θαμπώνεται πλειῶντας τὴν ἔννοια αὐτὴ τῆς καρδιᾶς οἱ χτῦποι πληθαίνουν σὰν ἀντικρύσουν τὸ ὡραῖο. Ὡμορφιὰ! Μπροστὰ σὲ μιὰ ἀνατολὴ, σ' ἕνα ἡλιόγερμα, σ' ἕνα σούρουπο, σ' ἕνα σύμπλεγμα, σ' ἕνα πρόσωπο σ' ἕνα σῶμα, σ' ἕνα ἀνθάκι... Σὲ κάθε ὡραῖο!

Μπροστὰ σ' αὐτὰ ἡ καρδιὰ δὲ μπορεῖ ν' ἀναισθητήσει. Ὡμορφιὰ λοιπόν! Μ' αὐτὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ θρέψῃ τὴ ψυχὴ του γιατὶ κάθε ψυχὴ ζητάει τὸ ὄμορφο. Μπροστὰ σ' ἕνα κοπάδι πρόβατα ὁλόασπρα σὰ καὶ μπροστὰ σ' ἕνα γκρεμὸ, μπροστὰ σ' ἕνα ρυάκι ἀργοκύλιστο, σὰ καὶ μπροστὰ σὲ κάθε ἄλλη Ὡμορφιὰ τῆς φύσης σκιρτοῦμε. Πολλὲς φορὲς ξεφωνοῦμε θαμμάζοντας, καὶ κειὰ τὰ ξεφωνητὰ τὰ θαμμαστικὰ δὲ μπορεῖ παρὰ νἆναι ξεδηλώματα μιᾶς ἐσώτερης χαρᾶς. Ναὶ, ἐσώτερης, ψυχικῆς γιατὶ κάθε ψυχὴ εἶναι ὡραιόπαθη. Ὡμορφιὰ λοιπὸν. Τὸ ἀψηλὸ τ' ἀληθινὸ αὐτὸ φυσικὸ τραγοῦδι ἂς τὸ χαροῦμε! Ὡμορφιὰ! Δημιουργησωμένη χαρὰ χωρὶς νἄχω με ἀνάγκη νὸ ιὴ δημιουργήσσωμε. Δὲν ἔχομε παρὰ ν' ἀνοίξωμε διάπλατες τὶς πόρτες τῆς ψυχῆς μας καὶ κείνη θὰ χαρῇ. Εἶναι κάθε ψυχὴ ὡραιόφιλη. Τῆς ἀρέσει ἡ ὡμορφιά. Ὅπου τὴ συντύχει. Ὡμορφιά λοιπὸν, ναὶ ὡμορφιά!! Ἂς ἀφίσουμε λεύτερη τὴ ψυχή, κι' ἂς τὴ χαρῇ. Τὴ βρίχνει κανεὶς τόσο εὔκολα αὐτὴ τὴ χαρά, ἅμα μάθῃ νὰ τὴν νοιώθῃ.

ΦΙΦΗ ΜΟΙΡΟΛΑΤΡΗ

ΡΕΘΕΜΙΩΤΙΚΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Περάσαν ἀπὸ τὴ πόλη μας τά φοιτητάκια. Ζωηρά—ζωηρά. Γυρίζοντας ἀπ' τὸ Κάσιρο ποὖχαν πάει. Πήγαν καὶ στ' Ἀρκάδι. Κάπως ζωήρεψε ἡ κίνηση τῆς πόλης μας—Μαζὺ τους κι' ἀρκετοὶ δημοσιογράφοι τῶ Χανιώτικω ἐφημερίδω. Ὅλοι αὐτοὶ ἀποτελοῦνε ἕνα σύλλογο μ' ἀληθινά ψηλὸ σκοπὸ. Ἀξίζουν τά συγχαρητήρια τοῦ καθένα. Καὶ τοὺς συγχαίρομε μεῖς μ' ὅλη μας τή καρδιά.

Οἱ Ρεθεμιῶτες μὲ τὸ φεγγάρι κινηθήκαν λίγο τὸ βράδυ-ἀπὸ τὶς ἐννιὰ κι' ὕστερα λεμε—.Δὲν τ' ἀφῆκαν νά περάσῃ σάν ἄλλοτες. Εἶναι κι' ὁ καιρὸς ποὺ μποδίζει νά μείνῃ κανεὶς στὸ σπῆτι του τὸ βράδυ. Ὑστερα κείνη ἡ προκυμαία, ἡ θάλασσα Πῶς νά μὴν τ' ἀγαπάει κανεὶς τὸ Ρεθυμνάκι μας; Εἶναι τόσο ὄμορφο κάθε νυχτιά. Κι' ἡ θάλασσα γυαλί. Ἐλκυστικὴ ἡ βαρκάδα, δυσπρόσιτη ὅμως. Δὲν τὴν ἀπολαύσαμε μεῖ.... μά οὔτε κι' ἄλλοι.

Φιλολογικὴ κίνηση στή πόλη μας. Καὶ πολλὴ μάλιστα. Ἔτσι ποὺ πολιτικὴ ἐφημερίδα μεταβλήθηκε σὲ φιλολογική. Ἡ «Δημοκρατία». Καὶ δημοσιεύει κι' ὅλας ἕνα ρομάντζο τοῦ Νίκου τοῦ Μιράντα.— Τά «Ρεθεμιώτικα δειλινά». Μᾶς προαναγγέλει ὁ συγγραφέας τους πὼς θά κάμουν κρότο. Ἂς πιστέψουμε τὴ πομπώδη ἀναγγελία.

Ζέστες τὶς τελευταῖες τὶς μέρες! Ζέστες καὶ σκόνη. Δυώνουν οἱ Ρεθεμιῶτες καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς καὶ μεῖς. Ζέστη λοιπόν κι' ἀναψυχτικά ποῦναι; Ἂν ἔλειπε δά κι' ὁ περίπατος κάτω στὴν ἀκρογιαλιά δὲ ξέρω τὶ θά γινόμαστε.

Ὁ Γιωρβασάκης γυρίζοντας ἀπὸ τό ταξεῖδι του πλούτισε τό μαγαζὶ του μὲ ὅ, τι θέλετε. Φτάνει νἄναι βιβλιοχαρτοπωλικὸ εἶδος. Βιβλία πρό παντός ἄφτονα. Διδαχτικά, μυθιστορήμα-